

Arrest

nr. 227 311 van 10 oktober 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. PENNINGER
 Aspergerijstraat 2
 3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2019 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 23 mei 2019 tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 juli 2018 met referthenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. PENNINGER, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché C. KURUM, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Blijkens het administratief dossier, waarin zich de visumaanvraagformulieren bevinden, melden verzoekers zich op 4 december 2018 aan bij de Belgische ambassade in Islamabad om een aanvraag in te dienen tot afgifte van een visum gezinshereniging om hun in België verblijfsgerechtigde echtgenoot/vader te vervoegen, die hier het statuut van subsidiaire bescherming kreeg toegekend op 24 november 2017.

1.2. De verwerende partij treft op 23 mei 2019 een beslissing tot weigering van de afgifte van het gevraagde visum.

Dit is de bestreden beslissing. Zij luidt als volgt:

“Commentaar:

Betrokkenen kunnen zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10.1.1.4 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Overwegende dat op datum van 12/11/2018 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van [D.A.] [...] en haar 2 kinderen, [D.A.] [...] en [D.H.] [...], allen van Afghaanse nationaliteit, teneinde haar vermoedelijke echtgenoot en hun vermoedelijke vader, [D.S.] [...] onder subsidiair bescherming sinds 24/11/2017 van Afghaanse origine te vervoegen in België.

De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, §5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden.

Overwegende dat art 10§2 alinea 5 van de wet stelt dat: "de alinea's 2 en 3 zijn niet van toepassing op familieleden van een erkend vluchteling/subsidiaire beschermde geïmigreerd in §1 alinea 1, 4°, 5° en 7° indien de familieband of verwantschapsband dateert van voordat de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag werd ingediend binnen het jaar nadat de beslissing tot toekenning van het statuut tot vluchteling/subsidiaire werd toegekend.

Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging voor mevrouw en de kinderen werd ingediend op 04/12/2018, terwijl haar echtgenoot en hun vader het statuut tot van subsidiaire reeds werd toegekend op 24/11/2017, hetzij meer dan één jaar geleden.

Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging niet binnen de termijn werd ingediend.

Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging aldus meer dan één jaar na de erkenning werd ingediend, bijgevolg dient betrokkene te voldoen aan de bijkomende voorwaarden gesteld door de wet (bestaansmiddelen, geregistreerd huurcontract en ziektekostenverzekering). Echter dit is niet het geval, enkel de ziektekostenverzekering en het geregistreerd huurcontract werden voorgelegd.

Overwegende aldus dat er geen bestaansmiddelen werd voorgelegd.

Overwegende dat er geen medisch certificaat werd voorgelegd voor [D.H.] [...].

Overwegende bovendien dat ter staving van de huwelijksband een huwelijkscertificaat wordt voorgelegd, opgesteld op 07/10/2018 voor een huwelijk afgesloten op 23/03/2009.

Overwegende dat het voorgelegde document geen conforme huwelijksakte betreft maar een eenvoudige verklaring op eer door getuigen, hetwelk niet kan weerhouden worden als bewijs van een recente huwelijksband.

Overwegende bijgevolg dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn.

Gelet op al bovenstaande wordt de visumaanvraag geweigerd.

Motivatie

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10, §1, al.1, 4° of 5° of art. 10bis, §2, naargelang het geval, van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011.

De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, §5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw visumaanvraag geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be)."

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve moet worden vastgesteld dat A.D. en H.D., respectievelijk geboren op 27 september 2010 en 11 september 2012, als minderjarigen niet over de vereiste bekwaamheid beschikken om zonder vertegenwoordiging een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg niet ontvankelijk voor zover het in eigen naam ingediend werd door A.D. en H.D. (cf. RvS 15 februari 2006, nr. 155.037).

3. Onderzoek van het beroep voor zover het werd ingediend door A.D (hierna: verzoekster)

3.1. Verzoekster betoogt als volgt:

"De beslissing werd verder geweigerd omwille van:

"Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging voor mevrouw en de kinderen werd ingediend op 04/12/2018, terwijl haar echtgenoot en hun vader het statuut tot van subsidiaire reeds werd toegekend op 24/11/2017, hetzij meer dan één jaar geleden.

Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging niet binnen de termijn werd ingediend."

Art. 10 §1, 5° van de wet van 15.12.1980 vereist dat de te vervoegen vreemdeling minstens twaalf maanden gemachtigd is zich in België te bevestigen.

Voor de aanvraag is cfr. dit artikel geen termijn waarbinnen deze aanvraag dient te gebeuren.

Bovendien vermeldt de bestreden beslissing zelf:

"Overwegende dat op datum van 12/11/2018 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van [D.A.] [...] en haar 2 kinderen, [D.A.] [...] en [D.H.] [...]

De aanvraag geschiedde m.a.w. op 12.11.2018 en niet op 04.12.2018 en was aldus binnen een termijn van 1 jaar na de toekenning van het subsidiaire statuut van dhr. [D.S.] [...].

Verzoekster kan dus haar aanvraag/verzoek niet te laat hebben ingediend.

Ondanks het gegeven dat het verzoek binnen de gestelde termijn werd ingediend voldoet de familie [D.] tevens aan de voorwaarden uit Art. 10 §2 van de wet van 15.12.1980.

Er is namelijk sprake van een behoorlijke huisvesting, dhr. [D.S.] is namelijk wonende te 3530 HOUTHALEN, [...]. M.b.t. deze woonst werd een geregistreerd huurcontract afgesloten voor onbepaalde duur. (bijlage 5)

Daarnaast beschikt dhr. [D.] eveneens over een vast inkomen. Hij is namelijk tewerkgesteld bij "Fast Wash BVBA" (bijlage 6). Hij kent een maandelijks inkomen van € 1.050,40 per maand, wat voldoet aan de vereisten uit art. 10 §5 van de wet van 15.12.1980.

Tenslotte beschikt dhr. [D.S.] ook over een ziekteverzekering, zoals vereist in art. 10 §2 van de wet van 15.12.1980 (bijlage 7).

Art. 10 §2 van de wet van 15.12.1980 vereist verder geen enkele medische gegevens wat betreft de partner noch de kinderen.

Desondanks werd het verzoek tot gezinshereniging van verzoekster geweigerd op basis van:

"Overwegende dat er geen medisch certificaat werd voorgelegd voor [D.H.] [...]."

Verzoekster is op basis van art. 10 §1, 5° van de wet van 15.12.1980 niet verplicht enige medische gegevens betreffende haar kinderen ter kennis te geven. Echter wenst zij ter vervollediging een medisch certificaat van [D.H.] toe te voegen (bijlage 8)."

3.2. Uit bovenstaand betoog leidt de Raad af dat verzoekster in een enig middel de schending beoogt op te werpen van artikel 10, §§2 en 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

3.3. Artikel 10, §§ 1, 2 en 5 van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

"§ 1

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

(...)

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten :

– de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

– hun kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn;

(...)

§ 2

" (...)

De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de leden van zijn familie bedoeld in § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje.

De in § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

(...)

Het tweede, derde en vierde lid zijn niet van toepassing op de in § 1, eerste lid, 4° tot 6° bedoelde familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling en van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet indien de bloed- of aanverwantschapsbanden of het geregistreerd partnerschap al bestonden vooraleer de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt.

De minister of zijn gemachtigde kan, door middel van een met redenen omklede beslissing, echter eisen dat de in het tweede, derde en vierde lid bedoelde documenten worden overgelegd indien de gezinshereniging mogelijk is in een ander land, waarmee de vreemdeling die vervoegd wordt of diens familielid een bijzondere band heeft, waarbij rekening gehouden wordt met de feitelijke omstandigheden,

de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden in dat ander land en de mate waarin de betrokken vreemdelingen deze voorwaarden kunnen vervullen.

Alle in § 1 bedoelde vreemdelingen moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

(...)

§ 5 De bestaansmiddelen bedoeld in § 2, moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de inschakelingsuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de vreemdeling bij wie men zich voegt, kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.”

3.4. Uit de bovenstaande wetsbepalingen blijkt dat een vreemdeling die in België beschikt over het statuut van subsidiaire bescherming, zich kan laten vervoegen door zijn echtgenote en minderjarige kinderen, zonder dat er voorwaarden gelden voor de aard en de duur van zijn verblijf. Indien de aanvraag tot verblijf door zijn gezinsleden wordt ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot toekenning van de subsidiaire bescherming, moet er geen bewijs aangebracht worden dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en van zijn familieleden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Evenmin moet er in dit geval een bewijs van behoorlijke huisvesting en een bewijs van ziektekostenverzekering worden bijgebracht.

3.5. Zoals verzoekster zelf stelt in haar verzoekschrift is voor de aanvraag gezinshereniging met degene aan wie het statuut van subsidiaire bescherming toegekend werd, geen termijn bepaald waarbinnen deze aanvraag dient te gebeuren. Indien de aanvraag echter meer dan een jaar na de beslissing tot toekenning van de subsidiaire bescherming wordt ingediend, moet er wel een bewijs worden aangebracht dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en van zijn familieleden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Er moet in dit geval ook een bewijs van behoorlijke huisvesting en een bewijs van ziektekostenverzekering worden bijgebracht.

3.6. Verzoekster kan niet gevolgd worden in haar betoog dat de aanvraag gezinshereniging ingediend werd op 12 november 2019. Uit de visumaanvraagformulieren die zich bevinden in het administratief dossier alsook verscheidene documenten die door de Belgische ambassade te Islamabad verstuurd worden naar de verwerende partij, blijkt ondubbelzinnig dat de aanvraag gezinshereniging dateert van 4 december 2018. De overweging in de bestreden beslissing, *“Overwegende dat op datum van 12/11/2018 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd”*, is dan ook een jammerlijke materiële vergissing. Verderop in de bestreden beslissing staat de juiste datum vermeld, wanneer ze overweegt, *“Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging voor mevrouw en de kinderen werd ingediend op 04/12/2018, terwijl haar echtgenoot en hun vader het statuut tot van subsidiaire reeds werd toegekend op 24/11/2017”*, waardoor de conclusie dat de aanvraag *“meer dan één jaar geleden”* na de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming werd ingediend, correct is en hieruit terecht werd afgeleid: *“bijgevolg dient betrokkene te voldoen aan de bijkomende voorwaarden gesteld door de wet (bestaansmiddelen, geregistreerd huurcontract en ziektekostenverzekering)”*. De vaststelling in de bestreden beslissing dat de aanvraag gezinshereniging niet binnen de termijn werd ingediend moet in deze context worden gesitueerd.

3.7. De bestreden beslissing stelt vast dat er geen bestaansmiddelen werden voorgelegd in hoofde van de referentiepersoon, zijnde de persoon die het statuut van subsidiaire bescherming bezit en die verzoekster wenst te vervoegen. Verzoekster betwist dit niet en kan zoals gezegd niet dienstig aanvoeren dat zij hiervan geen bewijs dient te leveren omdat de aanvraag gezinshereniging zou zijn ingediend minder dan één jaar nadat haar echtgenoot het statuut van subsidiaire bescherming had verworven.

3.8. Waar verzoekster verwijst naar bijlage 6 gevoegd bij het verzoekschrift dat naar haar oordeel het bewijs vormt van een vast inkomen van haar echtgenoot waardoor volgens haar wordt voldaan aan de vereisten van artikel 10, § 5 van de Vreemdelingenwet, dient de Raad op te merken dat dit stuk blijkens het administratief dossier niet ingediend werd ter ondersteuning van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag. Dat kan ook niet aangezien het dateert van 24 mei 2019, zijnde de dag nadat de bestreden beslissing werd getroffen. De Raad kan niet overgaan tot een vernietiging van de bestreden beslissing aan de hand van stukken waarover de verwerende partij niet beschikte toen ze deze trof. De Raad kan ook niet met ‘volle rechtsmacht’, zoals verzoekster vraagt in haar verzoekschrift, haar aanvraag gaan beoordelen in de plaats van de verwerende partij op basis van bijlage 6 gevoegd bij haar verzoekschrift.

3.9. In de bestreden beslissing kan eveneens gelezen worden, *“Overwegende bovendien dat ter staving van de huwelijksband een huwelijkscertificaat wordt voorgelegd, opgesteld op 07/10/2018 voor een huwelijk afgesloten op 23/03/2009. Overwegende dat het voorgelegde document geen conforme huwelijksakte betreft maar een eenvoudige verklaring op eer door getuigen, hetwelk niet kan weerhouden worden als bewijs van een recente huwelijksband.”* Verzoekster brengt de vaststelling dat het document ter staving van de huwelijksband geen conforme huwelijksakte betreft niet aan het wankelen door te benadrukken dat deze akte werd opgemaakt in Afghanistan op 23 maart 2009, doch werd opgevraagd op 7 oktober 2018. Er ligt geen huwelijksakte voor van 23 maart 2009, noch zet verzoekster uiteen waarom dergelijke akte niet kan voorgelegd worden of waarom de verwerende partij de verklaring op eer van getuigen van 7 oktober 2018 zou dienen te aanvaarden.

3.10. De hierboven besproken motieven – gebrek aan bestaansmiddelen in hoofde van de referentiepersoon en geen conforme huwelijksakte – volstaan elk op zich reeds om de bestreden beslissing te schragen. Maar ook verzoeksters kritiek op het motief in de bestreden beslissing, *“Overwegende dat er geen medisch certificaat werd voorgelegd voor [D.H.] [...]”*, kan niet gevolgd worden. Immers blijkt duidelijk uit artikel 10, § 2, laatste lid van de Vreemdelingenwet dat alle in § 1 bedoelde vreemdelingen – dus ook de minderjarige kinderen van de referentiepersoon – het bewijs moeten aanbrengen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij de Vreemdelingenwet. Verzoekster kan dan ook niet dienstig voorhouden dat ze niet verplicht is medische gegevens betreffende haar kinderen ter kennis te brengen. Verzoekster kan het betrokken motief ook niet onderuit halen door alsnog de volgens haar relevante medische gegevens van D.H. toe te voegen aan haar verzoekschrift.

3.11. Gelet op het gestelde in artikel 10, § 2 van de Vreemdelingenwet kunnen de vaststellingen dat verzoekster het bewijs van een ziektekostenverzekering heeft neergelegd alsook een geregistreerd huurcontract, de bestreden beslissing niet overeind houden.

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 558 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA